

Pannónia ösztöndíj beszámoló 2024/25 I. félév, Spanyolország

Mészáros Krisztina Ágnes vagyok és a 2024/25-ös tanév első félévét Spanyolországban töltöttem Pannónia ösztöndíjjal. Amióta az egyetemre járok mindig szerettem volna élni ezzel a lehetőséggel, így izgatottan vágtam bele a kalandba. Eleinte semmiképpen sem szerettem volna egyedül utazni, így végül a párommal együtt mentünk, aminek nagyon örültem. Mindketten a Széchenyi

István Egyetemre járunk, így szerencsére semmi akadálya nem volt annak, hogy közösen utazzunk. Utólag visszagondolva amúgy azt gondolom, hogy egyedül is simán élhettem volna a lehetőséggel, hiszen az itthoni és a kinti egyetemen is végig segítettek, egyedül pedig még jobban megismerheti magát az ember, még önállóbbnak kell lennie.

Őszintén szólva hogy a hosszútávú mobilitás megszervezése nem könnyű feladat. Fel kell venni a kapcsolatot a kinti egyetemmel, szerződéseket kell kötni, előre kitalálni, hogy milyen órákra szeretnél járni egy teljesen idegen egyetemen, meg kell szervezni az oda utadat, ami nem biztos, hogy csak egy repülőút lesz, és szállást is kell keresni. Azonban a sok fáradság ellenére már a szervezés közben is tudtam, hogy bármi áron megéri a kitartás és felejthetetlen élményekben lesz részem. A nyarunk a párommal azzal telt, hogy megpróbáljuk megtalálni a megfelelő szállást, ami valljuk be nem volt egyszerű. Szobát nem szívesen adtak ki pároknak, inkább csak egy-egy személynek, kollégiumi lehetőség számunkra nem volt, lakást pedig 5 hónapra szintén nem igazán akartak adni. Spanyolul nem beszélünk, így a kommunikáció sem volt egyszerű, hiszen a legtöbb spanyol nem beszél angolul, főleg nem Leónban, ahol a fogadó egyetemünk található, így szükségünk volt egy kis activity-re és fordítóra. Végül a nyáron nem találtunk szállást, így az utazás előtt pár nappal kivettünk egy Airbnb-t és személyesen kerestük meg ideiglenes otthonunkat. Az említett kurzusok felvétele is bonyodalmas volt először, hiszen nem tudtuk, hogy véletlenül 4 különböző karról vettünk fel tárgyakat, amik az ottani egyetemen 4 különböző épületet, négy teljesen független órarendet és oktatói gárdát jelentett. Ha jobban belegondolok ez itthon is így van, csak itthon nem feltétlenül válogathatok szabadon bármely szak bármely tantárgyai közül. Szerencsére a Pannónia ösztöndíj során érdeklődésünknek megfelelően bármit tanulhatunk, sokszor akár egy-egy otthoni tárgynak megfelelő kurzust is elvégezhetünk a mobilitás idején a kinti egyetemen, hiszen van lehetőségünk ugyanazt a szakot kint folytatni. Szóval

visszakanyarodva a mi történetünkhöz a szorgalmi időszak első két hetében szabadon volt még időnk bármilyen tárgyat hallgatni, kipróbálni, és végül beiratkozni arra, ami a legjobban tetszett. Összesen három kurzust csináltunk meg kint, főként én az angol tudásomat igyekeztem fejleszteni, így angol órákra jártam. Minden oktató rendkívül segítőkész és kedves volt a kinti egyetemen. Tudták, hogy számunkra ez a félév ugyanannyira szól a kalandok szerzéséről, mint a tanulmányokról, így ha mi is teljesítettük amiket kértek, ők is elnézőbbek voltak, nem volt gond, ha hiányoztunk egy-egy órától valamilyen utazás miatt. León egyébként csodálatos város, nagyon megszerettük a maga történelmével és hagyományaival együtt. Személyes kedvencem a helyi tapas kultúra, ami Leónra jellegzetes módon a sangria, sör vagy kávé mellé ingyen járó kis „falatka” ételeket jelenti.

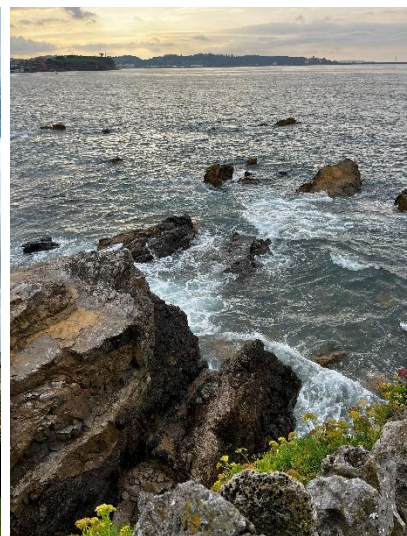
Számunkra az utazás, az új helyek felfedezése, a kultúra megismerése és a kalandok átélése ugyanolyan fontos volt, mint a sulis. Szerencsére őszintén mondhatom, hogy a pénzügyi része az ösztöndíjnak rendkívül jó, bőven tudunk vele gazdálkodni. Kis hozzájárulás kellett itthonról, de ennek az volt az oka, hogy nem minden nap az albrétünkben csücsültünk otthon.

Ponferrada

Astorga

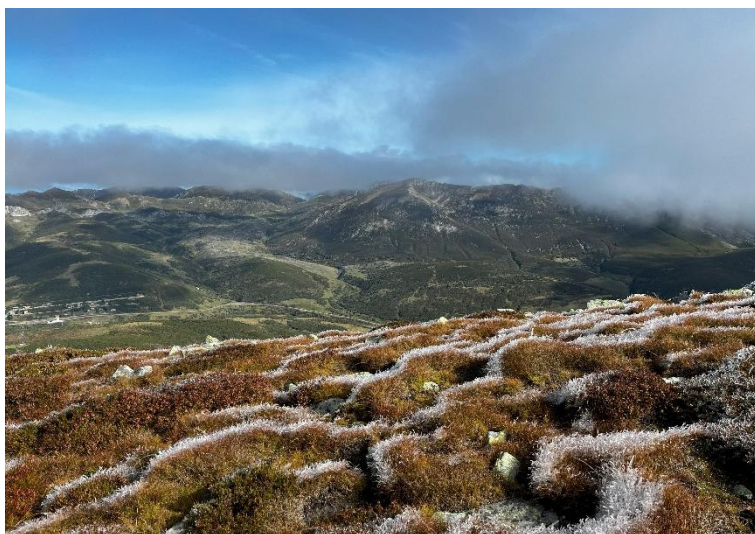
Gijón

Először az egyetem által szervezett welcome week keretein belül volt lehetőségünk elutazni. Astorga-ba és Ponferrada-ba. Majd egy héttel később a külföldi hallgatókkal foglalkozó diákszervezettel elutaztunk Gijón-ba is, ahol végre tengerpartot is láttunk.

Az otthoni barátaink is meglátogattak bennünket, akikkel 5 napot Madridban töltöttünk, így volt lehetőségünk együtt felfedezni Spanyolország csodálatos fővárosát. Végül 1-1 napos kirándulások keretein belül is jártunk Madridban, amit eleinte elképzelhetetlennek tartottunk, hiszen León Madridtól 300 km-re található. Szerencsére szuper a buszos közlekedés, a késő esti és az éjszakai órákban is vannak járatok, így teljes mértékben ki tudtuk használni ezeket a napokat is. Megnéztük többek között a királyi palotát (bal oldali kép), a bikaviadal aránát (jobb oldali), az állatkeretet, a Prado múzeumot és az adventi vásárt is.

Személyes kedvenc pirogjaim közé tartozott, hogy az egyetem minden hónapban szervezett túrát a környékbeli hegyekbe, amik egyszerűen varázslatosak! A túrabakancsunkat nem hagytok itthon, így két ilyen túrán is részt tudtunk venni. Őszintén örültem, hogy végül nem magunktól vágunk neki a hegyeknek, hiszen a túrák során beláttam, hogy vezető nélkül

igen neheztett pálya lett volna nem eltévedni. De szerencsére nagy csapattal mentünk, és életem eddigi legjobb kirándulásai voltak.

Az utolsó nagy utunk Barcelona volt, ahova decemberben mentünk. Ide repülővel utaztunk, mivel rendkívül messze van Leóntól. Igazán furcsa élmény volt országon belül repülni. Barcelona a bakancslistámon szerepelt a Sagrada Família-val együtt, így alig vártam ezt az utazást. Nem is csalódtam, de a néhány kép azt hiszem magért beszél.

Az utazás mellett természetesen új barátokat is szereztünk. A mobilitás kiváló alkalom arra, hogy fejlesszük a nyelvtudásunkat és élőben is gyakoroljunk. A spanyol diákok mellett megismerkedtem más külföldi hallgatókkal is, többek között franciákkal, németekkel, amerikaiakkal és egy kolumbiai sráccal is. Volt lehetőségünk kipróbálni a helyi fogásokat, finomságokat, édességeket. Részt vettünk Leónban a Szent Flórián napokon, ahol láttunk hagyományos spanyol néptáncosokat, hallgattunk helyi bandákat, akik csak úgy a vásárban zenéltek és láttunk tűztáncos előadást is. Igyekeztünk minél több programon részt venni. Természetesen volt olyan, aki sokkal több helyre elutazott ez idő alatt, de úgy érzem, hogy a

lehetőségeinket, az időt és a költségkeret tökéletesen ki tudtuk használni. Szerintem az utazások helyett pedig egy-egy városi séta, helyi churros és bárók kipróbálása, a kártya és beszélgetőpartik a megismert barátokkal ugyanolyan fontosak és élménydúsak!

Összességében elmondhatom, hogy rengeteg élménnyel gazdagodtam ez idő alatt, így mindenképpen azt gondolom, hogy megéri bevállalni a nehézségeket, megszervezni egy ilyen utazást, utána pedig csak élvezni a gyümölcsét! Ritkán adatik az életben olyan, hogy valaki támogassa a szórakozásunkat, a Pannónia ösztöndíj pedig pont ilyen!